

Dorpse Gewoontes

Ik herinner het me nog goed, die afstand van 1,5 meter. We werden gewaarschuwd voor mogelijke covid gevaren uit onverdachte hoek.

We zagen elkaar al van een afstand aankomen: een tegenligger! Een mogelijke bacterieoverdrager, een virusoverdrager, een brenger van een ziektekiem van Chinese bodem! En ondanks de aangeschafte bescherming van het mondkapje wilden we ons strikt aan de anderhalve meter afstand houden. Zo gingen we in onze stad als een gewaarschuwd mens op stap, onze afstandsradar op de juiste lengte afgesteld en elke tegenligger tijdig signalerend.

Nou zijn we in de stad toch al geen spontane wezens als het een onbekende tegenligger betreft; we zijn eigenlijk uitermate goed geconditioneerd om elkaar zelfs niet te zien en snel door te lopen. Maar nu lagen de zaken toch duidelijk anders. Elke tegenligger werd gesignaleerd, bespied bijna, en in de gaten gehouden, terwijl sluiks met een ontwijkende beweging werd begonnen om de 1 meter 50 centimeter naar rechts in te zetten.

Deze voorzichtige actie voelt echter niet gezellig. Voelt gênant. Alsof die ander stinkt. En die gêne wordt onuitgesproken gevoeld: een lachje, een knikje en zelfs een korte groet. En dan wel snel doorlopen, want zo dorps hoeft het nou ook weer niet!

Maar het wende, en de groet werd minder sluiks. We herkenden elkaar als gezamenlijk coronaslachtoffer. En in onze groet deelden we ons zorgelijk lot.

Zoiets doen ze ook op het dorp, en veel spontaner. Maar dat komt natuurlijk omdat ze vergeten zijn dat hun dorpse groetgewoontes voortkwamen uit het gemis van de stadse geneugten! Denk ik dan!

• Harris Brautigam

Excuses en racisme

Heb jij wel eens echte excuses moeten maken voor iets heel stoms wat je een ander hebt aangedaan? Of voor iets ergs waar je misschien onbedoeld in verzeild bent geraakt?

Ik weet het uit ervaring, dat valt niet mee. De vorm, het tijdstip, de inhoud, de toon, alles is belangrijk en het is niet zomaar iets. Echte nederigheid is de enige goede grondhouding. En dat betekent nog niet dat de excuses aangenomen worden. Dus de moeite die er nu is met de excuses van onze regering voor het slavernijverleden, is voor mij herkenbaar. En daar moeten we door heen.

Nu zeggen veel mensen: wat moet ik met die excuses? Ik ben geen dader, ik heb mensen niet geknecht en gemarteld... Nee, wij als individu niet, maar wij dragen wel het verleden met ons mee. De liefde is ons doorgegeven, maar ook het kwaad. Wij hebben een erfenis gekregen, want van al die eeuwen slavernij in Oost (Indië) en West (Suriname en de Antillen) is de collectieve restschuld: vooroordelen, discriminatie en racisme. En daar hebben we allemaal een tik van meegekregen. Excuses van de Nederlandse Staat zet de slachtoffers van ons slavernijverleden in hun recht én hun nazaten.

Want als er recht wordt gedaan aan hun voorouders, wordt er een basis gelegd van gerechtigheid voor nu. Alleen dan heeft onze strijd tegen racisme die voor onze samenleving van levensbelang is, hopelijk kans van slagen.

• Marina Slot
marinaslot@kpnmail.nl

Nr 4 - 21 december 2022

Volgend nummer verschijnt woensdag 1 februari op de website.

Inleveren kopij tot uiterlijk 21 januari.

Vieringen en voorgangersrooster

Aanvang zondagsvieringen 10:30 uur

Zaterdag 24 dec - Kerstavond

Viering om 22.00 uur

Diana Vernooij en Henk Kemper

Zondag 25 december en

zondag 1 januari 2023 geen vieringen

Kerstgroep uit het dorpje St. Agnes (pag.3)

8 jan Gastvoorganger Hans Ernens
(Driekoningen)

15 jan Henk Kemper

22 jan Natasja Bakker

Het actuele informatie en voorgangersschema is te lezen op www.deduif.net

Geluid en Zoomregistratie

Elke zondag door Erwin en Marc.

Agenda

8 jan Voordracht voorgangers,
bestuursleden en jaardoel 2023

5 feb Verkiezingen Voorgangers,
bestuur en jaardoel

Kerkruimte inrichten & sluiten

24 dec Iedereen | Iedereen

8 jan Ad | Ad

15 jan Liesbeth | Liesbeth

22 jan Sabine/Fred | Henk

29 jan Natalie | Liesbeth

5 feb Ad | Ad

Ben je verhinderd, ruil dan zelf...

...en geef het ook aan mij door wie er voor jou in de plaats zal komen.

• Liesbeth Broekhoff

Gedicht

29 dec	Hannah van der Meer
2 jan	Jos Pruisen
9 jan	Lida Alberse
10 jan	Helma Schenkeveld
27 jan	Liesbeth Broekhoff
28 jan	Yael van der Marck
3 feb	Maxime Vos

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Ellen, Hans, Hortense, Rui en Angela.

Indeling: Freek.

Eindredactie & vormgeving: Fred.

HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.net
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon: 06 45949624
Bank: NL20 RABO 0173 6297 92

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

HGL is te lezen via de website en daar als pdf beschikbaar.

Hoe word ik aangeslotene?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming. Van hen wordt actieve deelname verwacht.

Jaardoel - maandcollecte

2020 - Liliane Fonds

- 2019 - Hospice daklozen Centraal Azië
- 2018 - Stichting Paballong HIV/AIDS
- 2017 - Kinderen van de voedselbank
- 2016 - Liefdevolle massage bij kanker
- 2015 - The Dreamcatcher Foundation.
- 2014 - Hospice Kuria
- 2013 - De Regenboog Groep
- 2012 - Voedselbank Amsterdam
- 2011 - Karos en Kambro, Z-Afrika
- 2010 - Stg. Adopteer een Vroedvrouw
- 2009 - Sundjata, Dakar, Senegal

Vredesvlucht

Op 4 december werd de 'Vredesvlucht' uitgereikt aan Johan Muurlink van de stichting 'Niet graag een lege maag'.

De stichting ontstond 6 jaar geleden, toen Johan zag hoe zijn zoontje boterhammen deelde met een medeleerling.

Het bleek dat dat jongetje vaak geen of te weinig brood meekreeg naar school. Toen Johan navraag deed bij de directeur van de school hoorde hij dat veel kinderen op die school regelmatig geen lunch mee hadden.

Dit raakte Johan en hij zei: "Ik zorg dat er genoeg boeterhammen zijn voor iedereen", en enkele weken later al begon hij met brood smeren. Binnen korte tijd deed hij dat voor 3 scholen en inmiddels voor bijna 16 scholen in Rotterdam.

Het doel van de stichting is dat geen enkel kind met honger in de schoolbanken zit. Ze willen heel graag nog meer kinderen voorzien van een gezonde lunch, dus alle hulp van vrijwilligers of donaties is welkom. Meer info over de stichting 'Niet graag een lege maag' is te vinden op hun website. www.ngelm.nl.

Afgelopen donderdag ben ik er heen geweest om boterhammen te smeren en ook om de vredesvlucht op te spelden. Johan was heel blij dat we hem op die manier een hart onder de riem steken. Hij staat dan ook trots op de foto hierboven, met de duif op zijn jas gespeld.

• Natasja Bakker

Kerstherinneringen - Snow

Ik heb vele dierbare Kerstherinneringen, dus ik ben een gezegend mens. Maar twee Kerstjaren zijn mij het meest bijgebleven.

In 2004 kwam Rui naar Nederland. Toen de winter kwam en hij meekeek naar de KNMI weersvoorspelling, vroeg hij altijd: ..."Snow"... ? Hij verstond nog geen Nederlands en elke regendruppel op de kaart was voor hem zo hoopvol ..."Snow"...? Hij had nog nooit sneeuw gezien of gevoeld en wilde dit zo graag meemaken!

Kerst vierden we met mijn familie en we deden dat destijds ook met een kadootje/suprise/gedichtje onder de kerstboom.

Rui kreeg een bijna levensgrote sneeuwpop, met alles erop en eraan. Hij vond het prachtig en de sneeuwpop kreeg een prominent plekje voor het raam aan de Prinsengracht waar we toen woonden. Maar ja, de sneeuwpop stond er in April nog en toen de eerste warme dag in Mei aanbrak, moest Rui dan toch maar met pijn in zijn hart de sneeuwman ontmantelen! De sneeuwpop was een dierbare vriend met Kerst en de hele verdere winter door. En die sneeuw? Die kwam pas begin maart 2005... Wel een heel dik pak...

Een andere mooie herinnering? Tja, dat is toch de eerste keer dat we de Kerstnachtviering in de Duif hebben meegemaakt. Dat was in 2005. Via een flyer in de brievenbus waren we getriggerd te gaan. Het was nota bene tegenover ons huis!

We konden nog net een plekje bemachtigen, ergens helemaal achterin. Bezoekers stonden zelfs bij de entree. Destijds nog met Jos Brink, hij was natuurlijk sowieso een publiekstrekker eerste klas! Wat vonden we het prachtig.

Kerstgevoel

Kerst was voor mij als kind een opwindende tijd.

Samen met mijn moeder tulband bakken, met mijn vader naar de 'herdertjesmis'. Nog steeds in het donker lopend naar huis, waar de kaarsjes in de boom brandden en het kerstontbijt klaarstond. 's-Middags met de familie bij oma kerstliedjes zingen. Hier is mijn kerstgevoel ontstaan.

Als 19-jarige met een vriendin in Zuid Frankrijk. Tijdens een wandeling over een muilezel pad aangekomen in St. Agnes, een klein kunstenaarsdorp, zie ik een mooie kerstgroep. Veel geld heb ik niet, maar ik koop de belangrijkste beeldjes. Mijn broer maakt daar een mooie stal bij.

Twintig jaar later in hetzelfde dorp de kunstenaar gevonden, maar hij heeft de mallen niet meer, dus de ontbrekende beeldjes zijn niet meer te krijgen.

Inmiddels vele kerstgroepen rijker, waaronder ook een eigen gemaakte, ben ik begonnen aan kerst ornamentjes voor in de kerstboom. Straks hangen er ongeveer 200 keramieken figuurtjes in -onze boom- en ook de echte kaarsjes ontbreken niet.

De herdertjesmis is vervangen door de nachtviering in onze Duif. Het gevoel van samen zijn en zingen, nu ook met onze kleinkinderen, is gebleven.

• *Ellen Tiggeler- de Jong*

Dierbare kerstherinnering

Met veel warmte denk ik terug aan de kerstavonden van mijn tienertijd.

De late kerstavond was destijds jarenlang het hoogtepunt van een lange, bijzondere dag: 24 december. Mijn vader was eigenaar van een kleine buurtsupermarkt. Wij kinderen hebben er allemaal gewerkt, vanaf je 15e mocht je officieel op de loonlijst staan, zo verdienden we ons eigen kleine loontje.

24 December begon vroeg. Om 06.00 uur ging de wekker af, want de dag voor kerst was elk jaar weer superdruk en dus begonnen we *extra* vroeg. Er hing dan een fijne spanning: zou het lukken om de klanten tevreden te stellen en om een goede omzet te draaien? Het was een dag van keihard werken, maar het gaf veel voldoening omdat we met een hele groep aan datzelfde doel werkten. Na sluitingstijd moest alles grondig schoongemaakt worden en de vloer van de hele winkel geveegd en gedweild. De winkel moest spic en span de vrije dagen ingaan.

Eenmaal thuis, rond 18.00 uur, was het snel eten, douchen en een paar uur gaan slapen. Want eind van de avond werden we wakker gemaakt voor een kop koffie om daarna met z'n allen naar de kerstnachtmis te gaan. Een echte nachtmis, want die begon om 12.00 uur 's nachts.

Ik zong in die tijd in het jongerenkoor van onze kerk en de kerstviering was natuurlijk ook voor ons, koorleden, heel speciaal. De kerk zat in die jaren (1970-1980) bomvol en achterin stonden degenen die geen zitplaats meer konden vinden. We probeerden de sterren van de hemel te zingen en soms slaagden wij daar aardig in.

Het meest magische van die avond was het moment dat we weer thuis kwamen, inmiddels rond 01.30 uur. Mijn moeder had tijdens onze afwezigheid de tafel prachtig gedekt met een mooi kerstkleed en haar mooiste servies. Er brandden kaarsen en kerstmuziek klonk door de kamer. Wij zaten met z'n allen (pa en ma met hun 8 kinderen), feestelijk gekleed, aan een feestelijke tafel met diverse lekkernijen, in die heel speciale kerstsfeer.

Om nooit te vergeten!

• *Maranca Schenkeveld*

En toen het koor..., echt met kippenvel zaten we te luisteren en ik herinner me nog zo goed het lied "Scheur de wolken". Prachtig, wat was het koor indrukwekkend! Met een zeer voldaan gevoel gingen we weer naar huis terug en zeiden tegen elkaar: "Hier moeten we eens vaker naar toe gaan". Nou, die wens is zeker uitgekomen! Nu aankomende Kerst 2022, zijn we er nog steeds en zullen we als koor weer de mooiste liederen laten horen.

Kerstavond/nacht in De Duif is een mooie en dierbare traditie geworden.

• *Hans Ernens*

Zet het donker in het licht

Kerstboom met 200 keramieken ornamentjes (Kerstgevoel)

Het is november 1956, ik zit in de kinderstoel een oude NCRV-gids vrolijk in stukken te scheuren. Of mijn vrije opvattingen over geloof en kerk hiermee te maken hebben, weet ik niet, maar je weet maar nooit. Het was in ieder geval mijn grote hobby.

De krant was niet van mij, die was heilig in ons huis, mijn vader las hem na het werk en mijn moeder begon eraan na haar werk 's avonds laat. De wereld kwam binnen en soms onbarmhartig. Er was nog een blad waar ik niet aan kwam. Een blad met een zwarte voorpagina, ik had er diep ontzag voor. Later bleek dat het weekblad de Spiegel te zijn, de editie van begin november, een dramatisch verslag van de inval van de sovjettroepen in Hongarije. Zij sloegen de Hongaarse opstand met harde hand neer. Nog jaren later, toen ik kon lezen, las en herlas ik dat bijzondere blad.

Een schok voor ons, dat er weer oorlog is in Europa en zo dichtbij. De angst van mijn moeder kreeg ik met de lammetjespappelpel ingegoten. Daar moest ik aan denken bij het bericht van de twee raketten in Polen. Aan die zwarte bladzijde uit mijn jeugd. Na een slechte nacht word ik onrustig wakker en een oud gebed zingt in mij 'Dona nobis pacem', Geef ons vrede...

Laten we niet naïef zijn, laten we alert blijven op onrecht en onderdrukking, ook dichtbij.

Ik wens ieder van jullie licht in donkere dagen.

• *Marina Slot*